

Ж. Божинова и Н. Хайтов, С., 1982, с. 12, 13; Хитов, П. Фамилиарни забележки. Спомени /XVIII в. - 1877. Русе, 2003, с. III, IV. Докато в предишните издания се обръща повече внимание на правописа и граматиката на Хитов, в това издание са уточнявани географски названия след консултация със сливенски музейни работници. **2.** За жизненият път на П. Хитов: Косев, К. Панайот Хитов, живот и революционна дейност С., 1963, с. 111 **3.** Моето пътуване..., изд. 1934, с. 4. **4.** Исторически музей Сливен, отдел История на България XV - XIX в., Опис на пограничните постове, находящи се по линията Левия бряг на р. Тунджа - Яйладжии. Синаплий, 13.XII.1885 г. Инв. № 1011, сигн. ВД - 194; Удостоверение, подписано от П. Хитов с карта на района. Инв. № 975 В, сиг. ВД - 170. **5.** Хитов, П. Моето пътуване по Стара планина и животоописание на някои български стари и нови войводи. /Издадена под редакцията на Л. Каравелов/, Букурещ, 1872, с. 159. **6.** Хитов, П. Как станах хайдутин. Фамилиарни забележки. Литературна обработка Н. Хайтов, С., 1973, с. 141 **7.** Хитов, П. Спомени от хайдутството. Литературна обработка Н. Хайтов, С., 1975, с. 226; Двете заедно: цит. изд., 1982, XXIV, с. 327 **8.** Цит. издание, Русе, 2003, XXIV, с. 327. **9.** Народна библиотека "Кирил и Методий", БИА, II 8420. Откъс от него цитира Ст. Младенов в цит. съч., с. XIII - X. **10.** Моето пътуване..., изд. 1934, с. 101 - 102. Имената на дружината, която ходи с мене в 1867 по Стара планина, С. 102 - 105. Имената на момчетата, които погинаха в 1868 година, с. 106 - 107. Списък на момчетата от П. Хитовата чета в 1876 год., тръгнаха от Кладово, с.; Вж. също Дневник на П. Хитовата чета през 1867 г. в Хитов, П. Моето пътуване по Стара планина. Редакция, увод и бележки от Александър Бурмов, С., 1940, с. 134 - 147. **11.** НБКМ, БИА, II А 8427 "д". **12.** Моето пътуване..., изд. 1934, с. 97 - 100. **13.** Пак там, с. 98. **14.** Вж. Карта на България, М. 1:1000000, съставил Георги Данов, учител при Казанлъшкото педагогическо училище. Административните граници са от преди 1900 г.; Карта на България, М. 1:500000, приложение към книгата: Юркевич, М. В. /М. Горюнин/. Двадцатипятилетние итоги княжества Болгарии 1879 - 1904, т. I, кн. 1, С., 1904. **15.** Раковски, Г. Няколко речи о Асеню Първому, великому царю болгарскому и сину му Асеню Второму, Белград, 1860, с. 57 - 64; В: Георги Стойков Раковски. Съчинения, т. III, С., 1984, с. 64 - 71. **16.** НБКМ, БИА, II А 8427 "в". **17.** Пак там.; За поменатите местности: Боева, Ем., Радева, М. Природен парк "Сините камъни", манастири, крепости, аязми. Сливен, 2000. **18.** Моето пътуване..., изд. 1934, с. 98. **19.** Дечев, В. Махалите на Сливен. Известия на музеите в Югоизточна България, т. VIII, Пловдив, 1985, с. 107 - 122. **20.** ИМ Сливен. Снимка инв. №1605 В, сигн. ВС 113, с участието на П. Хитов.; Дечев, В. Георги Трънкин. Сборник Дорде е Стара планина, съст. В. Дечев, С., 1968, с. 73. Там неточно е отбелязана годината 1860, уточнена след това на 1861 г. **21.** Пак там. Снимка, инв. № 6 ВС, сигн. ВСС 6, също с участието на П. Хитов. **22.** Пак там. Снимка, инв. № 7 ВС, сигн. ВСС 7. **23.** Тези названия липсват в най-подробния справочник с карти на Сините камъни. Въпреки че Тюлбето и пещерата Даямата са отбелязани, те са дадени без имена - Пътеводител на град Сливен и околността, С., 1926. **24.** Хитов, П. Как станах хайдутин, изд. 1982, с. 54.; Хитов, П. Фамилиарни забележки, Русе, 2003, с. 42. **25.** Първоначално само име на извор, сега каптиран в чешма, названието Карандила се разпространява върху целия курортен комплекс. Съществуват няколко версии за произхода на името. Случката може да се отнесе към 1853 - 54 г. **26.** Васил Левски. Документално наследство. С., 1973, с. 56. **27.** За това вж. статията на М. Кирова в настоящия сборник.